

Barraca codi 13611

Granera

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Baga de Bigues
Emplaçament	A poca distància a tramuntana de la masia de Bigues, sota el camí de Granera a Monistrol de Calders
Alçada:	726m

Coordenades:

Latitud:	41.73137
Longitud:	2.05521
UTM Est (X):	421426
UTM Nord (Y):	4620382

Classificació

Número de fitxa	08095-289
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Enderroc de la coberta i la part posterior.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08094A00200007

Fitxes associades:

[Barraca codi 4756](#)

[Barraca codi 13462](#)

[Capella de Bigues](#)

Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dc., 22/05/2019 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus aèria aïllada i orientada al sud. La seva planta és circular i presenta un enderroc total de la coberta i de la part posterior de l'estructura. L'accés es fa mitjançant un portal d'obertura rectangular, amb la llinda plana. No ha estat restaurada.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra.

Història

A Granera, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser una de les principals activitats agràries fins a finals del segle XIX, en consonància amb tot el territori de la Catalunya central. En general, cada família tenia la seva vinya donat que el relleu muntanyós i emboscat del terme, traduït en un sòl sec, pedregós i inclinat, afavoria el seu cultiu. Dins del terme municipal, una de cada tres hectàrees conreades estaven dedicades a aquest tipus de cultiu. I alhora, amb l'arribada de la fil·loxera a França i els estralls que va causar, la plantació de ceps va augmentar. La conseqüència fou un increment importantíssim de la població granerina durant la segona meitat del segle XIX. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. Normalment, la pedra utilitzada era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

NAVINÉS, Jordi (2011). "Les tines de vi de Granera". La Granària, 28, p. 23-29.
[Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 20-05-2019).

